

*Tam med polji in gozdovi, bele hiše se bleste,
sredi njih mogočna cerkev, Mihael njen varuh je.
V Rovtah še slovenska pesem v toplih srcih dom ima,
vzdih dežele je domače, rože blagega srca.*

Ivan Malavašič

IZJAVA

Zbrani v Rovtah na spominski slovesnosti ob stoletnici začetka prve svetovne vojne, sedemdesetletnici postavitve kapelice Matere božje in ob evropskem dnevu spomina na žrtve vseh totalitarnih in avtoritarnih režimov, slovenski narod in njegove izvoljene voditelje pozivamo, da se poenotimo v civilizacijskem in kulturnem duhu na katerem je naš narod v zgodovini obstal in dosegel svojo državnost.

V skladu z minimalnimi etičnimi standardi je potrebno nemudoma pristopiti k dokončni osvoboditvi slovenske zemlje iz primeža več sto anonimnih, neoznačenih in celo neodkritih in neraziskanih grobišč, ki so razsejana po celem državnem ozemlju. Po desetletjih ideološko zapovedanega molka in prikrievanja moramo zagotoviti žrtvam izkop, identifikacijo in nato dostojen pokop in ureditev spominskih območij.

Slovenski nacionalni interes mora biti, da mrtvi dobijo dostojanstvo, ki jim je bilo barbarsko odvzeto. To dostojanstvo pripada vsakomur, ne glede na politično ali versko prepričanje, narodnost ali spol. Ta človekova pravica do spomina in spoštljivega odnosa do posmrtnih ostankov in groba je neodtujljiva. In dolžnost pravne države je, da ta etična načela udejanji.

Pozivamo slovensko politiko, organizirano civilno družbo in vse ljudi dobre volje, da se vrnejo h kulturni in civilizacijski samoumevnosti, ki je v vojnih časih leta 1944 v kapelici v Rovtah mrtvim zagotovila enakopraven in dostojen spomin, četudi so umrli na nasprotni strani. Pot v spravo je lahko le pot resnice in obžalovanja odgovornih, da so mrtve v preteklosti ločili na vredne in nevredne dostojnega spomina.

*Spominski odbor farnih plošč
Rovte, 24. avgust 2014*